

Nový rok 1.1.2016 – společné shromáždění sborů CB v Praze 2

„Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit“. (Iz 66,13)

Stojíme na začátku nového roku a přemýšlíme nad tím, co nás asi čeká v přestupném roce 2016. Ano, nový rok bude o 1 den delší než ty předchozí. Znamená to, že bude také radostnější a plnější? To si možná všichni moc přejeme, ale nikdo z nás to neví. Náš život se neodehrává podle našich vlastních „not“, nýbrž podle scénáře Toho, který učinil nebe i zemi, který nás stvořil a který nás miluje. Náš Bůh a dobrý Otec nás vede takovými cestami, které nám pomáhají stát se novými, Bohu oddanými lidmi. Poznáváme, že Boží záměry a cíle s námi jsou větší a slavnější než naše vlastní. Tak to vysvětloval už kdysi dávno prorok Izajáš, když tlumočil Izraeli Boží výrok, že *„mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje“*. *Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše*. (Iz 55,8.9) Právě proto nás někdy potkávají nečekané a bolestné věci. Zkoušky náš život prohlubují a vedou nás rychleji ke zralosti a opravdovosti než období klidu, pohody a spokojenosti. Jako věřící lidé se díváme do budoucnosti s důvěrou v Boží lásku, dobrotu a věrnost. Věříme, že náš Bůh je s námi a že nás povede ve dnech dobrých i v těch složitějších.

1. Příběh Božího potěšení (Iz 40 – Iz 66)

Co slyšíme z Izajášova poselství? Izajáš mluví o Božím potěšení. Používá k tomu sloveso „N-CH-M“, které znamená „těšit“. Stejný výraz najdeme na začátku 40.kap. Izajášova proroctví ve známém textu *„Potěšujte, potěšujte lid můj“*. S tímtož slovním základem se setkáváme také u jména *Nehemjáš* (Hospodin potěšuje) nebo proroka *Nahuma* (Těšitel).

„Potěšení“ to je jedno z důležitých biblických témat a jedna stránka Božího jednání s lidmi. Potěšení je důležité tam, kde je bolest, trápení, ztráta nebo zklamání. Takovým nejznámějším příkladem potěšení je potěšení dítěte. Většinou to známe z vlastní zkušenosti jako rodiče či prarodiče: dětský pláč, dětská bolest a milující náruč. Pofoukání odřeného kolínka a potěšení laskavými slovy, láskou, blízkostí. Jak je to důležité a jak potřebné! - Utržené rány, rány na duši či bolavé srdce znají nejen děti, ale i dospělí. Za určitých okolností něco takového může prožívat i celý národ! Útlak, bolest, trápení. Potěšení potřebují v určitých chvílích všichni, také dospělí, celé národy.

Biblický výrok, který je heslem pro křesťany pro rok 2016, je původně Božím slovem k judským věřícím. Zaznělo někdy kolem roku 530 před Kr. ve zcela konkrétní situaci. Krátce předtím se judští exulanti vrátili do své vlasti. Není jich mnoho, očekávaná spása nikde, zaslíbené zjevení Boží slávy v nedohlednu. Exulanti přicházejí do poměrů hospodářské nouze (60,17), politické nejistoty (60,10.18) a města plného sutin (61,4). Během zajetí si svou vlast „zidealizovali“, v cizině zpívali teskné písně o krásném domově a těšili se, až se tam vrátí. A když přišli „domů“, čeká je místo idylky drsná realita. Přicházejí do chudoby, nebezpečí a práce. Není divu, že jsou rozladěni, zklamáni a smutní. Pán Bůh dobře ví, co tito lidé potřebují! Potřebují potěšení – *„jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit. V Jeruzalémě dojdete potěšení.“* – To je **Boží odpověď** na zklamání a smutek jeho věrných. Je to neobvyklá odpověď. Pán Bůh své potěšení přirovnává k potěšení matky. Matčina náruč, mamincino konejšení je nejlepší a nejúčinnější. Tak to znají děti. – Také to Boží potěšení je podobně laskavé, empatické, něžné a účinné. Boží potěšení se k nám dostává prostřednictvím slov, díky působení Ducha svatého a za součinnosti Boží chápající lásky. V té staré době je to úkol Izajášův, aby co nejlépe přiblížil lidem Boží dobrotu a potěšil jejich bolavé srdce. To je jedno období Božího potěšování, jak o něm mluví Písmo.

2. Boží potěšení v Ježíši Kristu (Mt 11,28n; J 3,16; J 11; J 14)

Pán Bůh se zde nezastavil. Příběh Božího potěšení pokračuje v dějinách spásy dál, v životě Božího syna Ježíše Krista. Je to naprosto originální příběh ze začátku našeho letopočtu, který vypráví o Božím sklonění k našemu světu. V úplně jiné době, v době římského útlaku, v situaci krize babylonské civilizace a všeobecného očekávání změny ukazuje Bůh lidstvu východisko. Svatý Bůh vystupuje ze své skrytosti a v Ježíši Kristu se dává lidem poznat jako milující Otec. Slovem dobré zprávy zve lidi k tomu, aby se zastavili,

přehodnotili svůj život a začali s Bohem nově. **A v čem je to potěšení?** Můžeme je zaslechnout hned v prvním Ježíšově kázání: „*Naplnil se čas a přiblížilo se království nebeské. Čiňte pokání a věřte evangeliu!*“ Lidé se dovídají, že díky Ježíši mohou začít v životě nově, díky Božímu odpuštění nemusí nikdo zůstat zajatcem svých selhání, pádů a hříchů, věznem vlastní minulosti.

Další část Božího potěšení míří do každodenního života: „**Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a jste obtíženi a já vám dám odpočinout**“. Je to tak staré a jednoduché a zároveň tak současné a moderní, že se nestačíme divit! Jak je důležité umět se v životě zastavit, umět odpočívat a nabírat síly. Ježíš mluví o odpočinutí, které posiluje naše srdce, které začíná setkáním s Ježíšem a pokračuje životem v Jeho blízkosti. Náš život není nesmyslný kolotoč, je to cesta, která má cíl. Tak to zaznívá z dalšího Ježíšova vyučování, které tak dobře známe: „**Já jsem cesta, pravda i život**“. Ano, náš každodenní život je úzce spojen s vírou v Krista a naše víra se nedá oddělit od toho, co prožíváme od rána do večera. Buď je víra v Ježíše Krista základem, o který se opíráme a který nás drží, anebo je to iluze... Ježíšovo potěšování vrcholí ve slovech od Lazarova hrobu „**Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.**“ Když to domyslíme, běhá nám mráz po zádech. Není to troufalost, takto věřit a doufat!? Vždyť se zde dotýkáme věčnosti! Není to nepatřičné a troufalé! Je to konkrétní podoba víry ve vzkříšení. Když věříme, že Ježíš Kristus vstal ze smrti, pak to znamená, že život věřících nekončí smrtí. Půjdou do života věčného jako jejich Pán.

3. Boží potěšení pro nás dnes

Boží milostivé a laskavé potěšování službou Božího Syna nekončí. Pokračuje sesláním **Ducha svatého**, toho nejlepšího Přímluvce – **Utěšitele**. Ten nás doprovází, posiluje a naplňuje. Ovšem to biblické slovo můžeme chápat také jako upozornění na to, že nás čeká něco těžkého, něco, kvůli čemu budeme to potěšení obzvláště potřebovat... Žijeme ve světě, který si neví rady sám se sebou. *Vánoční trhy* se konaly na mnoha místech pod ochranou policie, *silvestrovské a novoroční oslavy* jsou v některých městech opatrnější. V těchto dnech jsem našel v tisku výrok jednoho novináře, který o naší době řekl, že sice víme, odkud přicházíme, ale nevíme, kam jdeme. Myslím, že to vystihuje náladu a ovzduší v našem světě. Vyjadřuje bezradnost, beznaději... O minulosti něco víme, ale vůbec netušíme, co nás čeká. Je řada reálných nebezpečí a těžkostí, které by nás mohly potkat... Ovšem navíc se budoucnost stala velkou neznámou, plnou hrozeb a nebezpečných překvapení. Ano, v novém roce 2016 budeme potřebovat Boží potěšení, Boží povzbuzení, Boží rady a Boží naději – abychom nežili ve strachu, abychom unesli vlastní břemena a neklesali pod tíhou osobních starostí a zápasů... Pán Bůh nemluví s námi o svém potěšení proto, aby nám tím naznačil, že nás čekají hrozné věci. On nám říká, že nás chce otcovsky a mateřsky doprovázet a dodávat nám odvahu a sílu, ať přijde cokoli... - Ano, tak tomu rozumím, že Izajášovo slovo ukazuje do budoucnosti až k tomu největšímu a nejvzácnějšímu potěšení, které si umíme představit: k Božímu potěšení v Ježíši Kristu. Potěšení evangelia spočívá v tom, že Boží Syn vzal na sebe naše bolesti, nemoci a hříchy a zemřel na našem místě. Vykoupil nás z moci zlého a připravil nám život věčný. S tímto vědomím a s jistotou můžeme žít svůj každodenní život a radovat se z toho, že „*naše jména jsou zapsána v nebesích*“. To největší Boží potěšení a povzbuzení je v tom, že „*nejsme sami svoji*“, že můžeme také v roce 2016 žít z Boží milosti, pod Boží ochranou a Božím vedením. To je náš výhled do nového roku. Nevíme, co nás čeká, ale můžeme se těšit na Boží potěšování. Díky našemu Pánu za to. **AMEN.**

Bronislav Kaleta